

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den gældende lov om beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser, jf. lov nr. 216 af 10. april 1991, trådte i kraft den 1. januar 1992 og iværksatte EF-Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (i det følgende benævnt »EMC-direktivet«). Udtrykket »elektromagnetisk kompatibilitet« forkortes internationalt til EMC.

I loven bestemmes det bl.a., at ministeren for kommunikation og turisme kan fastsætte nærmere regler om markedsføring og benyttelse samt afhjælpning af elektromagnetiske forstyrrelser fra apparater, der er omfattet af EMC-direktivet.

I det optrykte bilag er de foreslåede ændringer sammenholdt med den gældende lov.

A. Baggrunden for lovforslaget

Inden EMC-direktivet trådte i kraft, blev dele af EMC-området reguleret af Radiostøjloven (bekendtgørelse nr. 528 af 17.10.1978 af lov om forstyrrelse af radiomodtagning). Radiostøjloven var en rammelov, hvis hovedformål var at sikre forstyrrelsesfri modtagning af lovligt bestående radiotjenester (herunder radiofoni og fjernsyn).

Loven indeholdt ikke tekniske bestemmelser, men bemyndigede ministeren til at fastsætte almindelige bestemmelser om den størst tilladte udstråling eller anden afgivelse af elektrisk energi fra elektriske apparater og anlæg m.v. I henhold til denne bemyndigelse blev der udfærdiget en række bekendtgørelser, som bl.a. gennemførte de EF-harmoniseringsdirektiver på radiostøjområdet, som er gennemført i perioden siden 1972.

Herudover indeholdt Radiostøjloven en række bestemmelser vedrørende afhjælpning af forstyrrelser, registrering og godkendelse af apparater m.v.

Som følge af EMC-direktivet (89/336/EØF af 3. maj 1989) blev den danske lovgivning på området udvidet til også at regulere elektromagnetiske for-

styrrelser, der kan ramme andet udstyr end radiomodtagere, f.eks. edb-anlæg og andre elektriske apparater.

Det fremgår af EMC-direktivet, at nationale ordninger kan opretholdes indtil 31. december 1992, hvis der ikke findes harmoniserede eller notificerede nationale standarder. Herudover indeholder direktivet ingen overgangsbestemmelser.

Efter forslag fra Kommissionen udstedte Rådet den 28. april 1992 direktiv 92/31/EØF om ændring af EMC-direktivet. Ændringsdirektivet fastsætter bl.a., at medlemsstaterne i en periode indtil den 31. december 1995 kan tillade markedsføring og ibrugtagning af apparater, der er omfattet af direktivet, og som er i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der er gældende på deres område den 30. juni 1992.

I en overgangsperiode frem til 1. januar 1996 kan fabrikanter/importører således selv vælge, om de vil markedsføre deres produkter i henhold til radiostøjlovgivningen, der var gældende før 1. januar 1992 eller i henhold til EMC-direktivets regler.

§ 8 i den gældende lov vedrører tilfælde, hvor forstyrrelser stammer fra apparater, som er taget i brug før lovens ikrafttræden eller i perioden frem til 1. januar 1996 i henhold til de tidligere gældende bestemmelser.

Med den nuværende formulering af loven er der imidlertid ikke hjemmel til at kræve afhjælpning af elektromagnetiske forstyrrelser, der stammer fra apparater, der er markedsført efter de gamle regler og ibrugtaget efter 1. januar 1992, og for hvilke der ikke er fastsat grænseværdier for udstråling.

Der er derfor behov for en præcisering af bestemmelserne i EMC-lovens § 8, således at der også kan stilles krav til apparater, der er ibrugtaget efter 1. januar 1992, selvom der ikke er fastsat grænseværdier for apparaternes elektromagnetiske udstråling. Den nuværende formulering fastsætter kun bestemmelser for apparater, der enten er ibrugtaget før 1. januar 1992 eller markedsført efter de gamle regler, hvor der er fastsat grænseværdier.